

LLEIDA EN LA PROJECCIÓ EXTERIOR DE CATALUNYA

Barcelona, 29 de juny de 2009

Conseller d'Agricultura, Joaquim Llena; Consellera de Justícia, Montserrat Tura; regidors, diputats, senadors, rector, i altres autoritats i personalitats que ens acompanyeu,

Les meves primeres paraules són per agrair a Tribuna Barcelona, en les figures del seu President Antoni Serra Ramoneda i del Secretari General Josep Maria Sanclimens, la invitació a parlar-vos avui de Lleida. I, molt especialment, vull agrair a l'amic Antonio Franco la presentació que ha realitzat i, és clar, el fet d'haver volgut fer-la. L'Antonio ha posat de manifest un cop més la gran estimació que té per Lleida que, de ben segur, té molt a veure amb el fet de ser nét de l'alcalde Estadella, paer en cap de Lleida durant la II República. Et demano, a més, Antonio, que facis arribar als responsables d'El Periódico també el meu agraïment.

Vull entrar directament en la matèria. Mireu: **Lleida és important per a Catalunya.**

Com a alcalde de Lleida, municipi de 138.000 habitants, capital d'un territori i d'una àrea d'influència que vincula mig milió de ciutadans, avui sóc a Barcelona per explicar que **existeix una manera lleidatana d'entendre Catalunya**, que no té complexos, que defuig el victimisme i que es mostra amb l'ànim exprés de contribuir al progrés del país.

Sóc a Barcelona per explicar que **Lleida té un paper indispensable en l'equilibri territorial del país**. Per expressar que **Lleida està en condicions de fer un salt en la seva aportació a la construcció interna de Catalunya i en la seva projecció cap a l'exterior**. Podem ser una baula important en l'articulació del país; podem aportar el nostre punt de vista, la nostra força, al conjunt de voluntats i potencialitats que es coordinen per fer realitat la Catalunya del futur. **Volem continuar sent importants per a Catalunya..**

Lleida, en realitat, ja desenvolupa un paper important en la projecció exterior de Catalunya: en termes de la seva aportació a les relacions econòmiques i al comerç extern amb la resta d'Espanya i d'Europa; en termes de la seva contribució a les relacions socials i culturals amb altres indrets; i en termes del seu lideratge en la vertebració d'un territori molt ampli del país, cosa que permet, sens dubte, enriquir i enfortir la Catalunya més metropolitana.

Apostar per Lleida suposa, en fi, **apostar per un país més plural, més dinàmic i més obert**. Fixeu-vos en aquestes tres idees (*pluralitat, dinamisme i obertura de mires*), que són el segell d'identitat de Lleida i de les Terres de Lleida.

Per fer possible i viable aquest paper de Lleida a Catalunya i, especialment, en la seva projecció exterior, **Lleida està fermament disposada a contribuir a la construcció d'un nou discurs i d'una nova praxi política sobre la configuració territorial del país**.

Per fer avançar la meua exposició, permeteu-me que faci un cop d'ull país endins: la realitat històrica és que Catalunya ha estat un territori amb poc pes de població enclavat entre enormes potències poblacionals i polítiques. Catalunya ha tingut la sort, ho crec així, de tenir una capital forta, fortíssima, que és Barcelona. Per tant, crec que no erro si dic que Catalunya, sense Barcelona, o no hauria existit o hauria deixat d'existir fa molt de temps. És important que com a país haguem tingut una capital de gran envergadura en tots els sentits, homologable abans i ara a qualsevol de les grans capitals europees i mundials. I és important que aquest ordre de coses continuï d'aquesta manera. Ara bé, també és cert que **Catalunya sense la resta del territori més enllà de la capital, sense el "rerepaís" com acostumem de dir, tampoc existiria**.

Al llarg de les darreres dècades les xifres de població de Catalunya s'han incrementat notablement. Ara som un país demogràficament més fort. Ara hem de tornar a pensar quina vertebració territorial ens cal, quin model d'organització del creixement ens convé. El 70% de la població catalana viu en el 10% del territori. Existeixen, doncs, remarcables diferències de densitat de població entre les diverses parts del territori i, per tant, existeixen remarcables diferències d'activitats econòmica, social o cultural. Diferències que en cap cas han de suposar desavantatges o desequilibris. És en aquest context, **a partir de l'oportunitat que atorga la diferència, que Lleida està decidida a contribuir a la construcció d'un nou discurs i d'una nova praxi d'ordenació territorial de Catalunya**. De fet, una de les reflexions més

importants que s'han fet en aquest sentit, i per a mi completament vigent, és el Compromís Per Lleida.

Cal una nova concepció de l'articulació del territori basada en el reconeixement de la riquesa, la cooperació i l'arbitratge dels instruments político-institucionals, dels programes de desenvolupament d'infraestructures tant de comunicació com de coneixement i de serveis que permetin vertebrar internament nous espais emergents del país -com ho és Lleida.

Amb aquesta nova concepció del territori Catalunya percebrà el guany. Perquè Catalunya té força com a país en el fet que mai ha estat una simple col·lecció de municipis, sinó un cos orgànic. Perquè no volem noves localitats ni espais perdedors dins del nostre país, sinó que apostem per una visió de **Catalunya policèntrica. L'equilibri de Catalunya serà la seva força.**

I crec fermament que com més forts siguem per dins més i millor ens projectarem cap enfora

De fet, sobre això que exposo, les institucions del nostre país encapçalades pel Govern de Catalunya evidentment ja hi treballen. Setmanes enrere l'opinió pública coneixia el projecte de nova planificació urbanística per a una part de Catalunya, la de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que té l'horitzó del 2026. Recordo que El Periódico, en la informació que publicava el 23 de maig, posava l'èmfasi que el creixement en aquesta zona tan important del país havia de passar a ser protagonitzat per l'anomenada segona corona metropolitana. Vull dir que estic d'acord amb aquesta política de desenvolupament de "corones urbanes", perquè em sembla molt oportú tot allò que ens condueixi com a país a un desenvolupament urbà equilibrat.

Ara bé, estaria en desacord si aquest projecte ens hagués de portar un altre ajornament en l'evolució de les altres zones emergents que quedem més allunyades geogràficament de la capital. Estaria en desacord perquè aquest ajornament acabaria revertint en l'increment a l'interior del país del pes, ja desproporcionat, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i que vindria, a la fi, a retardar l'assoliment del nou, i desitjat, equilibri de Catalunya. I cal recordar que **l'equilibri serà la força de Catalunya.**

Com deia, cal que considerem les altres centralitats urbanes —entre les quals està Lleida— en els mateixos terminis que l'anomenada “segona corona”. Em refereixo a

l'arc que es pot traçar des de Vic fins a Tarragona i Reus, passant per Igualada i Manresa. I si fem un altre pas, a l'arc que abasta Viella i la Seu d'Urgell; passant per Sort, Tremp, Tàrrrega i les Borges Blanques; i baixa per l'Eix de l'Ebre. És aquesta la zona natural i fàctica d'influència de Lleida.

Aquesta és la possibilitat d'assoliment de l'equilibri territorial, la capacitat de Catalunya d'assolir el potencial policèntric de què us parlo. Perquè veig molt clar que Catalunya necessita el potencial dels diversos centres que la formen per enfortir la seva cohesió interna -fer-se més forta-, i per a potenciar la seva projecció a l'exterior com a país. I en aquest sentit, permeteu-me defensar que Lleida és una àrea estratègica per a Catalunya. I ho és gràcies a la seva situació geogràfica i gràcies a haver sabut desenvolupar el potencial que aquesta situació li ofereix. Per Lleida passen les principals xarxes de comunicació que Catalunya té cap a l'oest amb la resta de la península i cap al nord amb Europa.

En aquest context, **Lleida assumeix tots els reptes, sense renúncies**. El món globalitzat, les noves tecnologies, la societat del coneixement, els espais logístics, i el nostre model de cohesió social, permeten que una ciutat i un territori com el lleidatà pugui contribuir sense complexos en la projecció exterior de Catalunya.

CATALUNYA NECESSITA AQUESTA LLEIDA FORTA

Perquè aquesta nova visió territorial del país sigui una realitat, i per impulsar la contribució de Lleida a la projecció exterior de Catalunya, necessitem que totes les administracions i la iniciativa privada treballin per unes infraestructures vitals per al país.

- **Catalunya necessita un enllaç occidental amb França.** Per a Catalunya és estratègic l'eix Lleida–França per la Val d'Aran. El nostre país necessita, almenys, dos enllaços de primer nivell per carretera amb Europa. Tenim ja un enllaç de llevant que ens condueix pel corredor mediterrani Europa amunt, que va des de Girona cap a la Jonquera i Perpinyà. Ara ens suposaria un gran avantatge disposar d'aquest eix viari occidental que ens acosti a la banda atlàntica de França, Pirineus enllà.

- **Catalunya necessita un aeroport per competir amb garanties a l'espai pirinenc.** Catalunya ja té aquest aeroport: l'aeroport Lleida–Alguaire, on ja s'han fet les proves de viabilitat tècnica amb resultats satisfactoris que permetran la seva entrada en funcionament abans d'acabar aquest any, tant per al transports de viatgers com per al de mercaderies. L'aeroport de Lleida ha de ser el nostre aeroport per al Pirineu: és una infraestructura que modificarà de manera substancial la perspectiva de Lleida, tant de Catalunya estant com de fora de Catalunya, com han posat de manifest, aquests darrers dies, el Síndic d'Aran i el cap del Govern d'Andorra en la seva voluntat de prioritzar aquest aeroport en els seus plans de desenvolupament turístic. Unes manifestacions que agraeixo molt, de tot cor.

- **Catalunya necessita una bona connexió entre la Mediterrània i el Cantàbric.** Aquesta connexió és l'autovia Tarragona–Lleida–Osca–Jaca–Pamplona. És un enllaç important perquè optimitza la sortida del país cap al nord de la península i reforça la capacitat del port de Tarragona de ser el port natural d'una gran àrea geogràfica que abasta fins a l'Aragó. Una part de la connexió amb el Cantàbric és l'autovia Lleida–Osca, que es troba en fase de construcció, i que és important per acostar a Lleida un bon nombre de ciutats d'Osca, avui en risc d'aïllament pel desenvolupament macrocefal de Saragossa.

De manera semblant, tenim notícia del projecte d'un nou corredor per a l'AVE que connectaria Barcelona amb Lleida, Saragossa, Pamplona i arribaria fins a Sant Sebastià. Aquest és un corredor de gran interès per a Catalunya perquè suposaria

una nova connexió entre el Mediterrani i el Cantàbric, amb una possible connexió amb França.

- **Catalunya necessita l'eix ferroviari transversal**, que ha de facilitar la projecció de les terres del nord i del centre de Catalunya cap la resta de la península. Aquest eix, com la transformació de l'eix transversal per carretera en autovia, reforçarà tant l'articulació de la xarxa de ciutats catalanes, com facilitarà la seva sortida a l'exterior. Com us deia, el model de vertebració interna del país, d'equilibri, determina les seves possibilitats de projecció externa. Per això cal subratllar la importància de la creació d'eixos de comunicació no radials, i passar a facilitar, i per tant valorar, la creació de xarxes horitzontals o transversals, potenciadores de la cohesió territorial.

- **Catalunya necessita una àrea logística rellevant en la seva frontera occidental.** Una àrea que, tal i com ho veig, ha de ser competitiva i també complementària amb la macro àrea de Saragossa. La Generalitat i l'Ajuntament de Lleida estem endegant un polígon de 5 milions de m² al terme municipal de Lleida, a la zona coneguda com Torre Blanca-Quatre Pilans. Una part substancial d'aquest gran polígon serà destinat a sòl logístic. **El reforçament de la logística a Lleida és estratègic per a Catalunya.** És òbvia la importància del sector logístic a la franja occidental del país, i no únicament a la seva franja costanera. En aquest sentit, al darrer número de la Revista Econòmica de Catalunya, que edita el Col·legi d'Economistes, es pot llegir que els principals centres d'activitat logística del Principat, ja en funcionament, són a hores d'ara vuit: sis a l'àrea barcelonina; un més a la zona gironina de La Selva, i el de Lleida. **I cal dir que el centre logístic de Lleida suposa únicament el 6,6% de la superfície total dels vuit centres logístics esmentats.**

Entenc perfectament la importància dels polígons logístics a la línia costanera, per la rellevància dels tràfics marítim i aeroportuari. Això és el que podríem anomenar "Catalunya cara al mar". I també entenc perfectament la importància del centre logístic dels de les terres gironines per la seva proximitat a França. Això no obstant, també **cal comprendre la importància d'un centre logístic potent a la línia de frontera interior, el que podríem anomenar "Catalunya cara a Espanya".** I és important comprendre que, a mercè de la xifra que he esmentat, **és molt necessari reforçar aviat la capacitat del centre logístic de Lleida.**

- **Catalunya necessita reforçar la posició central en el sistema de ciutats de l'eix de l'Ebre.** Al fil de les necessitats de connexió per la part occidental, la posició de Lleida en aquest corredor uneix també estretament Barcelona i Tarragona amb la

resta de la península. A l'eix de l'Ebre, l'explosió urbana de Saragossa ha modificat notablement l'estatus urbà de la capital aragonesa. En efecte, Saragossa no sols exerceix un fort poder d'atracció sobre la població de les tres províncies aragoneses, sinó que també atreu l'interès comercial dels habitants de la banda més catalana del Cinca. Cal tenir present que a Lleida viuen 12.000 lleidatanes i lleidatans d'origen aragonès. Aquest fet, conseqüència de la proximitat geogràfica, permet una bona sintonia entre aragonesos i catalans de la qual estem molt satisfets. Ara bé, quan la balança comença a decantar-se i la competència entre territoris i ciutats es modifica, convé tenir-ho en compte i plantejar les relacions amb els territoris veïns d'una manera més acurada.

En aquest sentit, veiem com les actuacions, o propostes d'actuacions, del govern aragonès involucren, o pretenen fer-ho, els nostres dos territoris; i indiquen una creixent pressió, fet d'altra banda del tot natural en terres frontereres. El mateix president Iglesias, en una conferència que va donar a Lleida fa poques setmanes - que, per cert, tenia el títol de "Lleida, pont entre Aragó i Catalunya"- va proposar una col·laboració entre Aragó, Catalunya i Andorra, per a la promoció dels Pirineus. Marcelino Iglesias va concloure aquesta conferència amb l'afirmació que Lleida té una gran importància com a centralitat entre la vall de l'Ebre i Barcelona. **Ho creiem també així des de Catalunya? M'agradaria pensar que sí.**

En el darrer número de la Revista Econòmica de Catalunya, que he esmentat abans, s'hi publicava també un article dedicat a "les infraestructures de transports necessàries per al desenvolupament logístic de Catalunya i de l'Arc Mediterrani". Aquest article feia èmfasi en la importància per a Barcelona del "corredor mediterrani". Que d'altra banda, recentment, el nou ministre de Foment el declarava com a prioritari. Altres corredors, ferroviaris, citats en l'article, eren el corredor europeu, Barcelona-Lió-Suïssa-Alemanya; el corredor del sud de França, Barcelona-Tolosa-Bordeus; i el corredor de l'Ebre Barcelona-Saragossa-Logronyo-Burgos-Galícia, que és determinant per a Lleida.

- Catalunya necessita liderar l'Espai Europeu d'Educació, a l'Arc Mediterrani, a la nostra Euroregió, tant a la universitat com a la formació professional. Per això és indispensable aconseguir el nivell de Campus d'Excel·lència a les universitats de Lleida, de Girona i de Tarragona-Reus, a més de tenir-lo a les universitats de Barcelona.

- Catalunya, al segle XXI, necessita liderar la creació cultural a l'Estat. Per aconseguir-ho, cal promoure nous pols de producció cultural al país. Lleida, que té una notable "exportació" de cultura, acaba de rebre el reconeixement d'aquesta

projecció exterior, que ho és també de la cultura catalana, amb el Premi Nacional de Cultura en el seu vessant de produccions audiovisuals. Sens dubte, les produccions audiovisuals són el sector emergent de la cultura d'aquest segle. És simptomàtic que Lleida assoleixi el reconeixement cultural en un sector emergent. El Centre de Produccions Audiovisuals, situat a prop del parc Científic i Tecnològic, ha de reforçar aquest paper.

LA CAPITALITAT DE LLEIDA

És un lloc comú assegurar que Lleida és un node de comunicacions i cantar les excel·lències del fet de ser-ho. I com tots els llocs comuns tenen un fonament de rotunda realitat. Parlava fa un moment de carreteres, aeroport i ferrocarril. Deixeu-m'hi insistir per a remarcar la transcendència de l'arribada del Tren d'Alta Velocitat a Lleida. Us asseguro que ha estat un fet històric per a la meva ciutat. El Tren d'Alta Velocitat -o AVE, com el coneixem tots- té parada a Lleida, al centre de Lleida, mercè a la decisió presa en el seu dia pel ministre Josep Borrell, quan, cal recordar, inicialment no estava prevista. Aquest assoliment, tenir l'AVE al centre de la ciutat, us asseguro que ha transformat no només físicament Lleida, sinó m'atreviria a dir que emocionalment. A més de potenciar la ciutat com a primer destí català, després de Barcelona, en quantitat de congressos i convencions; a més potenciar la ciutat i el territori com a destí predilecte de turisme de negocis, de natura i lleure; a més de permetre tancar amb el cobriment la ferida històrica que Lleida tenia a la via del tren; deia, a més de tot això, que no és poc, l'AVE ha posat Lleida més a prop que mai de Barcelona i esperem que aviat de Girona, França i Europa. L'AVE ha posat més a prop que mai Lleida de Tarragona, zona amb què històricament té tantíssimes relacions de tota mena. I Catalunya ha tingut més a l'abast que mai, a través de Lleida, l'interior de la península.

Com veieu, no té poca raó el tòpic de la bonesa de ser node de comunicacions. Si hi pensem, aquesta situació geogràfica òptima va convertir Lleida des de la seva incorporació als comtats catalans i després al cor de la Corona catalanoaragonesa en capital universitària, eclesiàstica, comercial i agrícola. Va dotar-la d'un important pes, també polític, almenys fins als principis del segle XVIII i va convertir-la en capital de província en la divisió territorial feta el primer terç de segle XIX. Ser capital provincial la va fer, en primer lloc, capital administrativa, és a dir, de serveis públics com l'administració de justícia, ensenyament i salut pública.

Però, com us deia, Lleida, abans de ser capital provincial, ja era una capital comercial. Comerç a l'engròs de productes agrícoles, especialment cereals; i comerç al detall de tot tipus de productes destinats a la població de Lleida i a la de les ciutats del seu entorn. L'arribada del ferrocarril, l'any 1860, va canviar les relacions de Lleida amb el seu entorn tot reforçant-la. Fixeu-vos, un procés semblant al de l'arribada de l'alta velocitat que us comentava.

Avui, Lleida és una plaça comercial de primer ordre. L'atracció que els serveis comercials tenen sobre el territori arriba, amb major o menor intensitat, a una

àmplia àrea territorial. **Mantenir i ampliar l'atractiu comercial de Lleida demana una major dotació de més superfícies comercials i de més comerços de gran format.** Confio en la nova normativa comercial de la Generalitat per reforçar aquest paper.

Les terres de Lleida són, sense cap mena de dubte, les principals productores en l'agricultura i la ramaderia de Catalunya.

Per citar només les dues produccions més destacades: cal saber que Lleida produeix el 52% de caps de porcí de Catalunya (8,5 milions), cosa que vol dir el 13% de la producció espanyola. A més, a la Llotja Mercolleida es fixen els preus del porcí vàlids per a Espanya; uns preus que són de referència per a tota Europa. Quant a la fruita dolça, Lleida produeix el 60% del préssec, el 85% de la poma i el 95% de la pera que es fan a Catalunya. Els percentatges sobre la producció espanyola són del 13%, del 26% i del 44% respectivament.

El dels productes alimentaris és un sector emergent de l'economia mundial actual. En aquest marc, veiem que l'any 2008, la província de Lleida va ser la segona de les espanyoles en increment de les exportacions, amb una balança comercial positiva, que és un bon principi sobre el qual mirar de construir. La majoria d'exportacions lleidatanes, el 68%, corresponen, no cal dir-ho, a productes agroalimentaris. Tot i la crisi, el sector agroalimentari creix, i està creant llocs de treball. La productivitat de l'agricultura lleidatana, i també dels serveis, es troba per sobre de les mitjanes catalana i espanyola.

Doncs bé, per continuar impulsant el sector en aquesta mateixa direcció, Lleida disposa, a més de Mercolleida i d'un sector productiu importantíssim, de la fira de mostres més important de Catalunya en aquest àmbit: la Fira de Sant Miquel, antic privilegi concedit pel Rei En Jaume I a Lleida l'any 1232; mireu si ve de lluny l'especialització del territori lleidatà en l'agroindústria

Lleida disposa de la seva Universitat, que enguany ha estat distingida com a millor de l'Estat en qualitat docent. La Universitat de Lleida és l'única a Catalunya amb ensenyaments superiors d'enginyeries agrícoles i de forest, cosa que bé indica que ha optat per l'estratègia d'especialitzar-se en aquests ensenyaments, amb una clara vocació de servei al territori.

Com la resta de països, **Catalunya necessita ser forta en el sector agroalimentari.** Això vol dir que el "rerepaís" ha de ser competitiu en recerca agroalimentària. Lleida disposa ja del Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari,

gestionat per l'Ajuntament i la Universitat, on hi treballen més de 600 persones. El Parc és indispensable per proporcionar la recerca i les transferències de tecnologia necessàries al sector agroalimentari emergent.

Lleida és, doncs, la capital de la producció agroalimentària a Catalunya, i aspira a ser-ho a l'Euroregió, de què ens parlava el President Maragall. Per arribar-hi, cal plantejar, com una necessitat de Catalunya, l'enfortiment del nucli agrícola i ramader de les terres de Lleida i l'ampliació de la seva base industrial agroalimentària.

Lleida també és un pol d'atracció turística. Abans us ho deia, i és poc conegut, que Lleida és, després de Barcelona, la ciutat catalana amb major nombre de congressos, convencions i jornades celebrades (329 el 2008). Les fires de mostres, on també ocupem el segon lloc de Catalunya, i els congressos científics en són els principals proveïdors.

Lleida ha optat pel turisme de negocis, i també pel turisme de cultura, de gastronomia i de natura, amb una gran oferta a la vora del riu Segre. Un espai on estem acabant el nou Palau de Congressos i Convencions: la Llotja de Lleida. Vull remarcar, també, que aquest palau de congressos permet representacions d'òpera i de teatre de gran format. Serà, doncs, el Teatre Municipal de Lleida, un equipament polivalent que suposa una important ampliació de l'oferta cultural de la nostra ciutat. Aprofito per a convidar-vos a la inauguració que es farà el proper 21 de gener amb la representació de l'òpera *Il trovatore* de Verdi, coproduïda entre la Llotja i el Gran Teatre del Liceu. Un fet més que demostra que la cooperació entre els diferents pols d'activitat del país ens fa més forts.

PORTA OCCIDENTAL DE CATALUNYA

A Lleida, de ben segur que ja ho coneixeu, tenim un dels edificis més emblemàtics de la història de Catalunya: la Seu Vella. Aquesta catedral, que ja té 800 anys, va ser en el context de la Catalunya naixent una demostració de voluntat descomunal. Imagineu-vos un edifici com la Seu Vella, amb la seva contundència constructiva, alçat en un territori de relativament nova incorporació als comtats catalans. La Seu Vella marcava, doncs, la porta occidental d'entrada a Catalunya. Era un baluard no només simbòlic, que només per això ja era prou potent, sinó també de capacitat política i econòmica. Mireu si era un enclavament important que el Rei En Jaume I, segurament el monarca més admirat i recordat per tots els catalans, va ser coronat al Palau del Rei, o de la Suda, que es troba al mateix complex on començava aleshores de prendre forma la Seu Vella.

Doncs bé, si dic que és important la simbologia que acompanya l'activitat humana, mireu si considero important que **Catalunya comenci a fer-se seva de nou la Seu Vella de Lleida**. Fa pocs dies vàrem posar la primera pedra d'aquest camí amb la creació del Consorci del Turó de la Seu Vella, signat per la Generalitat i l'Ajuntament de Lleida, que és un pas important per arribar a l'assumpció efectiva d'aquest monument com a patrimoni de tots els catalans i la seva declaració com a patrimoni de la Humanitat. Per a mi, que Catalunya torni a fer-se seva la Seu Vella simbolitza l'inici del reconeixement efectiu del paper important que té Lleida per a Catalunya i del guany que suposa per al país que Lleida pugui vertebrar-se correctament amb la seva àrea d'influència i contribuir d'aquesta manera en la construcció d'un saludable equilibri territorial.

Per acabar la meua intervenció, vull fer palès que, avui, **la ciutat de Lleida és una potent centralitat a l'entorn de la qual gravita un terç de tot el territori català**. Amb 138.000 habitants, a més, la seva àrea d'influència abasta també, com us deia, part de territori aragonès, vinculant un mig milió de ciutadans. La ciutat de Lleida aporta el 40% del Producte Interior Brut de la província. Lleida aglutina el 90% de l'activitat financera de la província. Lleida acull el 97,8% de l'activitat investigadora i universitària de la província. Lleida disposa del 73,7% dels serveis sanitaris de la província. Lleida aglutina el 48% de tot el comerç al detall de la província. A Lleida es troben el 62,4% de les activitats d'emmagatzematge i transport de la província.

Aquests són alguns dels molts indicadors que mostren que Lleida és a dia d'avui aquest potent epicentre d'una àrea emergent que estableix un diàleg intens i nodridor amb la resta del territori català. A més, Lleida es troba en un punt d'inflexió en el seu creixement. Passa d'una economia principalment agrícola, amb

indústries de primera transformació, a una economia industrial que elabora productes finals al consumidor.

Passa d'un comerç urbà, a una centralitat comercial que abasta una ampla àrea d'influència. Fixeu-vos: Lleida tindrà la primera Zona d'Excel·lència Comercial de Catalunya amb el seu Eix Comercial. En els darrers dies s'ha signat el conveni, el primer de Catalunya, entre l'Ajuntament, el Consorci de Promoció Comercial de Catalunya i la Federació de associacions de Comerciants de l'Eix Comercial per arribar a aquesta excel·lència comercial en una aposta clara per la qualitat.

Lleida passa d'una distribució centrada en el propi territori a una distribució amb una bona oferta logística que arrossega d'altres activitats econòmiques. En altres mots: **Lleida és el port sec de Catalunya a les portes d'Espanya.**

I per fer possible que Lleida sumi la seva força a la construcció de Catalunya i a la seva projecció exterior, són necessàries, com hem explicat:

- Infraestructures viàries: un nou enllaç de primer ordre amb França via la Val d'Aran. Una bona connexió entre la Mediterrània i el Cantàbric amb l'autovia Tarragona-Lleida-Osca-Pamplona. La conversió en autovia de l'eix transversal.
 - Infraestructures ferroviàries: l'eix transversal ferroviari, que equilibra el país i li dona sortida òptima cap a la península. A més, per a la bona vertebració de Lleida amb la seva àrea, cal que la línia de ferrocarril de Cervera funcioni com un veritable servei de rodalies, arribi fins a Montsó i segueixi l'exemple de l'èxit de l'experiència del tren de la Pobla, que a més de funcionar eficaçment com un tren de proximitat fins a Balaguer ha esdevingut una veritable troballa de dinamització turística amb la proposta del "tren dels llacs". Cal afegir, a més, al servei de rodalies de les línies de Cervera i de la Pobla el complement d'una xarxa integrada i eficient d'autobusos interurbans, experiència que poc a poc esdevé realitat amb la creació de l'Àrea de Lleida conjuntament amb l'Autoritat Territorial de la Mobilitat i que dona ja servei a ciutadans d'una cinquantena de municipis del Segrià i la Noguera.
 - És necessari l'aeroport de Lleida-Alguaire, que ha de ser el nostre aeroport pirinenc.
 - Necessitem creure en Lleida com a veritable àrea logística de l'occident català, en perfecta connexió amb el centre i el nord de la península.
- En definitiva, reforçar mitjançant Lleida el posicionament de Catalunya en l'Eix de l'Ebre.
- Cal apostar per l'excel·lència de les universitats catalanes, més enllà de les ubicades a Barcelona, i ens cal liderar la producció de béns culturals.

A tall de conclusió, doncs: **Lleida és la porta occidental de Catalunya i Catalunya necessita una Lleida forta, ben articulada amb la seva pròpia àrea d'influència i amb la resta del país.** Lleida està assolint una dimensió urbana suficient per competir amb garanties d'èxit en el sistema urbà de l'eix de l'Ebre. I, com passa amb d'altres àrees de Catalunya, **Lleida ha de tenir la potestat de crear la seva àrea urbana**, pas necessari per permetre que Lleida pugui sumar la seva força a la cohesió interna de Catalunya i a l'enfortiment de la projecció exterior com a país. En resum: **cal ser més forts a dins per projectar-nos més i millor cap enfora.**

Així doncs, per poder fer realitat el paper de Lleida en la projecció exterior de Catalunya, i fer-lo tant aviat com sigui possible, cal el reconeixement del caràcter metropolità de les respostes als reptes que té el territori lleidatà, promovent l'inici d'aquelles fórmules de gestió i de responsabilitats urbanístiques adients. Cal, en definitiva, **una nova visió del territori que ajudi a vertebrar internament les noves àrees emergents del país.** Lleida assumeix tots els reptes, sense renúncies, i ha de poder consolidar-se com a pol indispensable en la garantia de l'equilibri de Catalunya. Perquè l'equilibri de Catalunya és la força de tots.

Moltes gràcies.

Àngel Ros Domingo
Alcalde de Lleida